

Сила любові - Джерело

Написав Юлія Тонего
П'ятниця, 12 серпня 2016, 13:46

Після землетрусу в Японії група рятувальників зі своїм керівником дісталась до руїн будинку молодої жінки...

Вони побачили її через щілину.
Немов молилася серед руїн,
Вперед схилившись на своїх колінах
І обхопивши щось зі всіх сторін.

Уламки покалічили їй спину,
Була розбита ними голова,
Та керівник хотів дістатись до хатини,
Бо, може, все-таки іще жива.

Ледь дотягнувся, щоб торкнутись тіла.
Холодне. В нім життя уже нема.
Усі страждання вже перетерпіла.
Звільняти з-під руїн її - дарма.

Ішли тепер до іншого будинку.
Можливо, там давно чекали їх.
Та керівник все думав про ту жінку.
Чомусь забути він її не міг.

Якась незнана сила повертала
Його назад. Для чого, ще не знав...
Усе те ж саме перед ним постало.
І знов навколішки перед проломом став.

На цей раз протиснувся головою,
Щоб роздивитись, і збагнувши вмить,
Кого закрила жінка ця собою,
Схвильовано гукнув: "Сюди біжіть!

Тут є дитина! Тут жива дитина!"
Уламки швидко прибрані були,
Щоби не втратити уже ані хвилини.
І обережно маму підняли.

Під нею був трьохмісячний синочок.
Загорнутий у ковдру, все ще спав.
Він навіть не розплющив свої очі,
Як рятувальник його на руки брав.

Приїхав швидко лікар і для того,
Аби оглянути дитячко, ковдру зняв.
А там - мобільний телефон, в якого

Сила любові - Джерело

Написав Юлія Тонего

П'ятниця, 12 серпня 2016, 13:46

Екран від мами посланням палав:

"Якщо ти житимеш, то пам'ятай, тебе я
Люблю"... Заплакали усі,
Так вражені жертвністю цією,
Що смерті жах здолала у красі.

Коли почався землетрус, собою
Закрила сина, не злякавшись мук.
Вмирала мама, сповнена любов'ю.
Не розтулила навіть смерть їй рук.

Ти знаєш, так колись вмирав Син Божий,
Розп'ятий на Голгофському хресті.
Нас полюбив і так хотів, щоб кожний
Надію у своєму мав житті.

Він замість нас пішов тоді страждати,
Він замість нас гріхи на Себе взяв
І заплатив за нас найвищу плату:
Себе як жертву на той хрест віддав.

Він витерпів усе. І хресні муки
Не загасили ту святу любов,
Бо ще й сьогодні простягає руки,
Щоб кожен у обійми Його йшов

І мав спасіння, світлу вічність з Богом,
Був звільнений від тягарів провин.
Щоб радість мав від розуміння того,
Що прийнятий в Небесний Дім як син.

Ти знаєш, цю любов не осягнути.
Про неї слів ніяких не знайдеш.
Її ти зможеш серцем лиш відчути,
Як з покаєнням до Христа прийдеш.

Тому послухай, що говорить небо,
І ти не зможеш стримати жалю:
"Запам'ятай, Я помирав за тебе,
Тому що дуже Я тебе люблю!"